

245

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 3 września 1968 r.

w sprawie świadczeń leczniczych dla emerytów, rencistów i inwalidów oraz członków ich rodzin.

Na podstawie art. 60 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6), art. 27 ust. 6 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wo-

jennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11), art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299) oraz art. 31

ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do świadczeń leczniczych przysługujących:

- 1) osobom pobierającym emerytury lub renty określone w przepisach:
  - a) o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin,
  - b) o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin,
  - c) o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadku przy pracy,
  - d) o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz członków ich rodzin,
  - e) o rentach i innych świadczeniach dla rolników przekazujących nieruchomości na własność Państwa oraz o przejmowaniu niektórych nieruchomości rolnych w zagospodarowanie lub na własność Państwa oraz o zaopatrzeniu emerytalnym właścicieli tych nieruchomości i ich rodzin;
- 2) inwalidom wojennym i wojskowym zaliczonym do jednej z grup inwalidów;
- 3) osobom pobierającym renty inwalidzkie określone w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin;
- 4) osobom pobierającym renty za wysługę lat lub renty inwalidzkie określone w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin, jak również w przepisach o Służbie Więziennej, jeżeli nie są uprawnione do świadczeń służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych;
- 5) osobom pobierającym renty rodzinne na podstawie przepisów, o których mowa w pkt 1—4;
- 6) członkom rodzin osób określonych w pkt 1—4 oraz członkom rodzin rencistów pobierających renty za wysługę lat na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin;
- 7) wdowom po żołnierzach i inwalidach wojennych i wojskowych, które pobierały renty do dnia 1 grudnia 1956 r., a następnie otrzymały jednorazowe odprawy.

2. Za członków rodziny (ust. 1 pkt 6) uważa się:

- 1) dzieci, wnuki i rodzeństwo, na które wypłacane są dodatki rodzinne do emerytur lub do rent;
- 2) żonę, jeżeli nie pracuje zarobkowo i pozostaje na utrzymaniu rencisty;
- 3) rodziców oraz męża rencistki, jeżeli nie pracują zarobkowo i pozostają na utrzymaniu rencisty oraz osiągnęli wiek — mężczyzna 65 lat, kobieta 50 lat lub są inwalidami;
- 4) inną osobę spełniającą warunki określone w pkt 3, jeżeli osoba ta była uprawniona do pomocy leczniczej z tytułu zatrudnienia rencisty przed powstaniem prawa do emerytury lub renty.

§ 2. 1. Osobom określonym w § 1 ust. 1 przysługują:

- 1) bezpłatne świadczenia zapobiegawczo-lecznicze i świadczenia z zakresu pomocy położniczej udzielane przez zakłady społeczne służby zdrowia (leczenie ambulatoryjne, domowe, szpitalne, sanatoryjne oraz pomoc doraźna);
- 2) bezpłatne zaopatrzenie w leki wraz z opakowaniem, środki opatrunkowe i środki pomocnicze;

- 3) zwrot kosztów przejazdów do zakładu leczniczego i z powrotem — na zasadach obowiązujących w stosunku do ubezpieczonych.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) leków nabywanych w aptekach przeznaczonych wyłącznie do skupu i sprzedaży leków gotowych produkowanych za granicą;
- 2) mleka w proszku objętego urzędowym spisem leków, jeżeli nie jest ono przeznaczone dla dziecka chorego w wieku do jednego roku.

§ 3. Świadczenia określone w § 2 przysługują również:

- 1) w zakresie leczenia następstw wypadku w zatrudnieniu lub wypadku przy pracy albo choroby zawodowej — osobom, które uległy takim wypadkom lub zachorowały na chorobę zawodową, a nie posiadają prawa do renty;
- 2) w zakresie leczenia choroby lub kalectwa pozostającego w związku ze służbą wojskową — osobom:
  - a) uznanym za inwalidów na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r., które nie zostały zaliczone do żadnej grupy inwalidów,
  - b) zwalnianym z wojska po dniu 1 lipca 1954 r. wskutek niezdolności do służby z powodu uszkodzeń zdrowia pozostających w związku ze służbą wojskową lub wskutek choroby zawodowej — chociażby osoby te nie zostały zaliczone do żadnej grupy inwalidów,
  - c) innym, które doznały uszkodzenia zdrowia w związku ze służbą wojskową, chociażby nie miały prawa do renty inwalidzkiej.

§ 4. 1. Zakłady społeczne służby zdrowia udzielają świadczeń określonych w rozporządzeniu na podstawie legitymacji lub zaświadczenia właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, stwierdzających posiadanie odpowiednich uprawnień, a jeżeli chodzi o emerytów i rencistów, ponadto po okazaniu dowodu bieżącego pobierania emerytury lub renty.

2. Podstawą do bezpłatnego otrzymywania z aptek otwartych leków i środków opatrunkowych są recepty wystawione według ustalonego wzoru przez lekarzy, lekarzy dentyistów, starszych felczerów i felczerów zakładów społecznych służby zdrowia.

3. Osoby ubiegające się o świadczenia lecznicze są obowiązane okazywać na żądanie dowody tożsamości.

§ 5. Uprawnienia osób określonych w § 1 do świadczeń zakładów lecznictwa uzdrowiskowego oraz do zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne regulują odrębne przepisy.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 22 marca 1961 r. w sprawie świadczeń leczniczych dla rencistów i inwalidów oraz członków ich rodzin (Dz. U. z 1961 r. Nr 20, poz. 103 oraz z 1962 r. Nr 55, poz. 278).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*